

La Humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III, 3.ª EPOCA, Núm. 32

BARCELONA, 1 JULIOL 1980

PREU: 25 Ptes.

EDITORIAL

L'ALTERNATIVA D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Una de les lliçons de l'última contesa electoral a Catalunya és l'ascens de les forces o partits nacionalistes, considerant com a tals aquells que tenen els seus òrgans de decisió a Catalunya. Aquesta tendència ha estat important en el camp del centre, on Convergència i Unió, amb el seu ascens, va en camí de convertir als centristes UCD en una força marginal. Però, encara ha estat més important en el camp de l'Esquerra, on Esquerra Republicana de Catalunya ha assolit resultats espectaculars.

Els aconeximents posteriors a les eleccions han confirmat aquesta tendència en el sentit que en el futur la política catalana pot passar per les dues alternatives que representen, respectivament, Barrera i Pujol.

Pel que fa a la nostra Esquerra, seria convenient que féssim una anàlisi rigurosa dels motius del nostre ascens. Seria potser massa senzill atribuir l'èxit exclusivament al nostre nacionalisme sense claudicacions. Hem de considerar, també, que la nostra posició va representar una alternativa **diferent** en el camp de l'Esquerra. L'electorat ens ha votat en la mesura que ens hem mostrat diferents dels comunistes i del propi PSC.

Creiem, doncs, que en funció que sapiguem analitzar aquestes diferències i proposar-les com a programa polític, el camí ascensional de l'Esquerra serà claríssim. De no fer-ho, la nostra victòria podria ésser circumstancial.

A títol personal i com a proposta d'anàlisi col·lectiu enuncio alguna de les possibles línies d'actuació d'Esquerra Republicana de Catalunya.

1. — Defensa radical de la Llibertat d'Expressió. Això comporta exigir el 3er canal estatutari de la TV i, a la vegada, una possibilitat de TV. privada catalana i d'emissores de radiodifusió.

La defensa de la llibertat d'expressió implica, així mateix, que no sols s'ha de participar en la denúncia dels atemptats contra aquesta llibertat fora de casa nostra, en les dictadures mal qualificades d'esquerreres, avui tan exteses i amb mitjans tant o més sofisticats que moltes de les exercides per generals tercermundistes.

2. — Una altra línia d'actuació esquerrana és la denúncia del burocratisme. Es a dir, la

intervenció estatal per assegurar i promoure la igualtat, ha d'exercitar-se més per via legislativa i de creació de les condicions que la facin possible, que per la creació d'organismes i cossos funcionaris, que tenen tendència a multiplicar-se i a exercitar la facultat prohibitiva.

En aquesta via anti-burocràtica hi cap una revisió rigurosa de la Seguretat Social; una potenciació de les Mutualitats; un foment del cooperativisme de serveis; una actitud de reserva davant del culte a les titulacions universitàries i tècniques; una actitud de malfiança davant d'una excésiva producció legislativa i, sobretot, reglamentària que no sigui realment necessària.

3. — La nostra actuació ha de passar, també, per una defensa rigurosa de la igualtat de drets: home-dona, jove-adult, normal-minusvàlit. Les qüestions del divorci, educació anti-conceptiva i avortament han d'ésser afrontades d'una manera responsable però decidida i valenta.

4. — Es precis, també, apoiar l'existència d'un sindicalisme fort i independent dels partits polítics. Esquerra Republicana de Catalunya ha de mirar amb simpatia i apoiar sense exclusives tota iniciativa de sindicat independent dels partits polítics. Especialment, també ha de propiciar un sindicalisme autonòmic, de caràcter nacional, o almenys amb una organització federal autèntica.

5. — Una línia d'actuació popular ha de tenir en compte la realitat sociològica de la Catalunya actual, en què els estaments populars no estan formats solament per treballadors en el sentit decimonòmic de la paraula, sinó també per petits propietaris agrícoles, empleats del sector terciari (serveis), petita i mitjana empresa, professions liberals i quadres. Hem de constatar que la composició sociològica de la Catalunya actual s'assembla cada vegada més a les dels països europeus avançats. Si tenim en compte que — en això Marx tenia raó — la manera de pensar es deriva de la manera de fer, el pensament de les classes populars catalanes actuals obeeix als seus interessos d'avui i no de cinquanta anys enrera.

6. — Una política d'esquerra no ha d'oblidar el prestigi de la cosa pública, no solament la legitimitat autoritat de les noves institucions

democràtiques de Catalunya sinó tot el que suposa «bens de tothom», és a dir, serveis i bens de la comunitat. Amb això, hem de prestigiar els serveis públics, des de la Justícia i l'educació, als transports i la sanitat. I també els equipaments col·lectius, parcs, jardins, biblioteques.

Però això no solament amb una actitud de promoure nous bens i nous serveis, sinó d'exigència màxima en front dels funcionaris que gestionen les coses de tots. I exigint sense complexes ni tenances el compliment dels deures ciutadans. Ha d'acabar-se el lamentable espectacle dels nostres parcs i jardins, dels vagons del metro i dels autobusos, i de les nostres escoles, dels instituts i de les universitats. Els atemptats contra els bens de tots, en una òptica esquerrana, són més greus que els que es dirigeixen contra l'interès particular.

En aquest cas, l'interès de l'Esquerra coincideix amb el de Catalunya. Els bens i serveis públics de la nova Catalunya han d'aspirar a ser els millors gestionats, els millors conservats i els millors respectats pels ciutadans.

7. — Una actitud de la nostra esquerra ha de ser de rebuig de la utopia i de la demagogia. Així com hem parlat de potenciar i prestigiar de la cota pública, ha de respectar-se el camp d'allò estrictament privat. No s'és «bó» pel sol fet de ser treballador i no s'és «dolent» pel sol fet d'ésser propietari. El sector privat ha de complir rigorosament les seves obligacions tributàries i de tot tipus envers la comunitat, però els seus drets han de ser clars. L'esquerra no pot confondre drets i deures ciutadans amb confuses connotacions pròpies d'un clericalisme ideològic.

Es evident que aquesta confusió és el que ha provocat i provocarà la baixa dels altres partits esquerrans, en especial dels socialistes que es mouen entre l'utopisme i la necessitat d'actuació «aquí i ara».

En resum, crec que he apuntat algunes de les possibles línies estratègiques de l'alternativa d'Esquerra Republicana de Catalunya. Correspon a tots nosaltres la concreció de les mateixes la seva execució pràctica, en els camps en què això sigui possible, i el seu oferiment als nostres futurs electors.

ROBERT VERGES CADANET

Preguntes a l'Ajuntament de Barcelona

Què s'ha fet de la Guàrdia Urbana de Barcelona? Es que, realment existeix aquest cos?

En cas d'ajuda, a qui té de recórrer el ciutadà? La Guàrdia Urbana és purament, un cos dedicat a la repressió i direcció del trànsit? Si és així, perquè no es crea un cos dedicat a la curva, vigilància i atenció dels ciutadans de Barcelona?

Perquè, en certs sec-

tors de la ciutat, la il·luminació és gairebé inexistent? Perquè els llums de la Rambla semblen minses espelmes a punt d'apagar-se?

Existeix un criteri d'estètica ciutadana? En tot cas quin és? Els senyors regidors, i els alts funcionaris, es passen alguna vegada, a peu, pels carrers de la ciutat?

Els sorolls, que en forma de música (?) surten de moltes botigues del Centre, qui els controla?

S'han parat a pensar, els senyors edils, el que és rebre deu o dotze hores de crits musicals (?) d'una manera ininterrompuda, com tenen de rebre els veïns d'aquestes singulars botigues?

Es tolerable que pel lucre d'alguns senyors s'hagi de molestar a una gran majoria?

Perquè, els diumenges al matí, el servei d'autobusos és gairebé inexistent?

Patriotes catalans alliberats

Volem deixar constància del judici que es va celebrar a Madrid el dia 12 de juny contra dos patriotes catalans en el qual, després de molts anys de no fer-la s'hi va fer justícia.

Jaume Martínez Vendrell i Lluís Montserrat Sangrà han estat alliberats. No cal dir que nosaltres d'una manera, directa i indirecta, hem fet tot el possible perquè els dos companys poguessin retornar a les seves respectives cases.

S'ha obtingut objectiu i estem disposats a continuar treballant perquè tots els detinguts, o exiliats polítics puguin ésser també alliberats